

תהילים פרק:

(ג) כי הַלְּ רָשָׁע עַל פִּאֹת נֶפֶשׁוֹ וּבָצָע בָּרָךְ נָאֵץ ה':

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף י עמוד ב

רבי אליעזר אומר: הרי שגאל סאה של חטפים וטחנה ואפאה והפריש ממנה חלה, כיצד מביך? אין זה מביך אלא מנאץ, ועל זה נאמר: ובוצע ברך נאץ ה'. רבי מאיר אומר: לא נאמר בוצע אלא כנגד יהודה, שנאמר ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו, וכל המביך את יהודה - הרי זה מנאץ, ועל זה נאמר: ובוצע ברך נאץ ה'.

שולחן ערוך חושן משפט הלכות דיןין סימן יב סעיף ב

מצווה לומר לבuali דיןין בתחילת: {ו} ד' הדין אתם רוצחים ג' >ב< או הפשרה; אם רצוי בפשרה, עושים ביניהם פשרה. וכשם שמזהר שלא להטות הדין, {ז}vr מזזהר >ג< שלא יטה הפשרה לאחד יותר מחבירו. ה' וכל בית דין שעושה פשרה תמיד {ח}vr הרי זה משובח. ומה דברים אמרים, קודם גמר דין, ו[א]vr אף על פי ששמע דבריהם {ט}vr וידע להיכן הדיון נוטה, מצווה לבצע. ג' אבל [א]vr אחר שגמר הדיון ז'vr ואמרה: ד' ה'vr איש פלוני ג') אתה זכאי, ה איש פלוני אתה חייב, ו אינו רשאי לעשות >ה< פשרה ביניהם.